

Torre i masia de Garraf (Can Güell)

Sitges

Ubicació

Comarca: Garraf
Lloc/Adreça: Carretera C-246 (Barcelona-Calafell) km. 27

Coordenades:

Latitud: 41.25551
Longitud: 1.90574
UTM Est (X): 408327
UTM Nord (Y): 4567699

Classificació

Número de fitxa 08270 - 446
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Medieval Gòtic Popular
Segle XIV-XV
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: La normativa del Pla Especial estableix la consolidació i restauració de la torre i de la masia, així com l'adequació de l'entorn, tasca que ja ha estat realitzada. L'estat de l'edifici requereix millores en general.

Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIN
Europea – Atributs inspire: National Monument Record – Defensa

Observacions protecció: (Torre) BCIN R/51-5716. Decret 29-4-1949 nº 257.
Data aprovació: dv., 22/04/1949 - 12:00
Número inventari IPA-1770 i IPA-11930

Generalitat i altres inventaris

Accés Fàcil
Ús actual: Residencial

Titularitat	Privada
Titular:	Ref. cad.: 62202DF0688S
Autoria de la fitxa	Núria Nolasco Azuaga
Data de registre de la fitxa:	dc., 09/08/2006 - 02:00

Descripció

La torre de Garraf o de Can Güell és un dels elements defensius de l'antiga quadra de Garraf. Es troba situada davant del mar i actualment al costat del ferrocarril a Barcelona. S'integra en el conjunt de construccions que conformen la masia i les Bodegues Güell. Arquitectònicament, presenta planta circular i està dotada de matalassos i de diverses espitlleres; un petit pont -que s'inicia just a l'entrada original elevada- l'uneix amb la masia Güell. La porta d'accés és rectangular i està orientada a la carretera; per la banda de mar s'identifiquen dues finestres d'arc lobulat. La construcció és de carreus petits i desbastats ordenats en filades regulars. En el seu interior s'identifica una cisterna i una habitació en el primer pis, i una escala condueix fins a la part superior. Pel que fa a la masia Güell, es tracta d'una construcció principal de planta rectangular i coberta a doble vessant, i una sèrie d'edificis annexes. La porta d'accés se situa a la banda de mar i està conformada per un arc de mig punt de dovelles de pedra. La distribució de les obertures és irregular, tal i com acostuma a ser freqüent en l'arquitectura rural que s'adapta progressivament als usos, sense un projecte arquitectònic planificat. Des d'aquest punt de vista, i malgrat que la masia ha experimentat nombroses modificacions al llarg del temps, la construcció conserva elements tant característics com els grans contraforts, el rellotge de sol de la façana principal i els escuts amb l'emblema del capítol de la catedral que testimonia la propietat de la Pia Almoïna.

Observacions:

Segons els Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic i Catàleg del Municipi de Sitges, la torre disposa del tipus de protecció I i la masia del III. La finca està catalogada com una construcció de tipus C.

Història

Les primeres mencions documentals de la torre de Garraf daten del segle XVI, malgrat que aquest element defensiu té els seus orígens en el segle XV, atès que va ser edificada com una fortificació pertanyent a la quadra de Garraf amb l'objectiu de defensar-la dels atacs de pirates a les costes catalanes. L'any 1571 Nicolau de Credença col·loca la torre en un mapa que va realitzar de les possessions de la Pia Almoïna de la Seu de Barcelona. També existeixen referències escrites de l'any 1586. A finals del segle XVIII i inicis del XIX l'element encara mantenia la seva funció defensiva, com es va demostrar en el decurs de la guerra que espanyols i francesos van lliurar contra Anglaterra; de fet, un atac anglès va destruir bona part de l'estructura. Va ser restaurada, juntament amb la masia adjunta, després de ser adquirida per Eusebi Güell l'any 1871. Pel que fa a les dades històriques referents a la masia Güell, cal recordar novament que l'edifici es troba construït en uns terrenys que originàriament pertanyien a la Pia Almoïna de la Seu de Barcelona. A principis del segle XIX la casa va patir el saqueig i l'incendi de les tropes angleses, en guerra amb Espanya i França. L'any 1871 el conjunt era propietat de l'Estat, després de l'aplicació de les lleis de desamortització; la construcció de la carretera de les costes va propiciar la seva subhasta pública, ocasió que va ser aprofitada per Eusebi Güell, qui va adquirir-la amb totes les seves pertinences. El nou propietari va restaurar el conjunt i posteriorment l'amplià amb altres construccions destinades a l'explotació comercial de la vinya, com les renombrades bodegues Güell, que van perdre la seva funció arrel de la destrucció dels camps provocada per

Bibliografia

BASSEGODA, J. (1976) "Las bodegas Güell de Garraf". Revista "San Jorge", nº 96-97. Barcelona

BASSEGODA, J. (1984) "Gaudí. Arquitectura del futur". Barcelona CATALÀ, P. (i altres) (1971) "Els castells catalans". Vol. III. Barcelona "Gran geografia comarcal de Catalunya". (1982). Vol. 5. Barcelona

LLOPIS, J. (1980) "Assaig Històric de la Vila de Sitges". Grup d'Estudis Sitgetans. Sitges MATEOS, R.

(2003) "Història de Garraf". Sitges. MONTE, M.A. (1987) Inventari del Patrimoni Arquitectònic (IPA)

1770

